

ZVEZA SLOVENSKIH KLUBOV

FEDERATION OF SLOVENIAN CLUBS

VESTNIK

MELBOURNE

"messenger"

Glasilo članov S. K. Melbourne, Vic. — IZHAJA MESENCNO — Predsednik M. Oppelt Naslov uprave

Kluba: 153 Essex Street, Pascoe Vale, Vic. — Telefon FU 1747 Naslov Uredništva, 167 Ballarat Road,

Footscray, Vic. Za urednistvo odgovarja trajnistvo.

Leto III. Štev. 27.

(Urednik: Mr. K. Kodric)

April 1958.

SPOMINČA V U.O.S.K.-MELBOURNE

V tisočem nasledcu je iz osebnih razlogov podal ost.vlo na mesto odbornika v UO. Virgilj Gomzelj in s tem izstopil iz pravnega odbora.

V UO SKM pa je bil sprejet g. M. Jmič, ki je v Odboru kot odbornik brez listnice, s čim slovenci prejeli v čelniku Odsotna Dohi pri vabljenski akciji.

Tajništvo SKM.

SPOMINČA V U.O.S.K., ŠTEV. 27.

Te moram si z misljiti in že dosegjemške dejavnosti in njenega duhovno kulturne delovanje v okvirju SKM, če v dneh okolnostih ne prislonim še materialno plit, katera je v življenju selej vozena na duhovno. Ko tukole razmišljjam, se mi vsoččo vsiljujoči misli, čemur bi v istružu sredstev ne iskali ishoda v materialni baci sumi.

Za ilustracijo se bom poslužil primere cititih, kako jo reševali tudi vprašanja slovenske emigracije v minulem stoletju, pa tudi pozneje.

Točka kje dobiti denar? Za prvo viro naj bi sumi zbrali nekaj denarja. Foster, ki so ga nprisili, naj bi prispeval denar z gradnjo cerkve, je, neneto teprav podaril 40 altern zamjle. Ljutje se ne jesili, češ da tisti zemljanici desti vredne, ker je hriboviti...; zato so sklonili, vnositi jo na strščolovo. In res srečalec jas je sezidal cerkev v Willardu v ...

Danes so nibratne prispevke investirali boljši v gospodarstvo, ali ustvarili stresno vrnjajoče zahteve, ki so grodile z slovensko dosegjemško hrabrinico-posojilnico v manjšem merniku, ki so koristile njim, ne pa volefij njenih, ki bi jim za naložen denar odšteli jihši urocenti. Tako so si pomagali takrat, in tako si danes ponazajo še danes?

Njihko bi tudi na pričeli razmišljati...
Kdo pa bi le ...

KK

Spominski dnevi:

1. aprila 1941 sta Nemčija in Italija v svojščku napadli Jugoslavijo.

18. aprila 1693 je bil rojen v Ljubljani zgodovinar Ivan Vajkard Valvasor, umrl je 19. sept. 1693 v Krškem.

IZJAVE ZA L.A.

V imenu U.O.S.K. Melbourne se javimo, da zahvaljujemo g. Jurčiču ter gospoj iz Plonje za ponosljiven sprejem na svoji farmi.

Izdelje se jas. zahvaljujemo za pomoč pri organizaciji isleta na Velikonočni pondeljak in jas. z zagotovljeno, da smo se pri njih zelo dobro razvedarili kot v naravi, kjer tuji in slovenskimi posločnimi.

UO.S.K.

Vse rojake OPOZIVIMO NA PRILOGO
VISTINI, ki pojavljuje vzrok, ČEMU V NEM
RIMCU IN BO VPOVJALNE PLATE ZABIDI.

Tajništvo SKM.

O B Y E S T I L O

Hoj, ko obvešč mo, da bo v krajih SKM dobil novo telefonsko številko.

N pročimo, da se raje posluži novo telefonsko številko kot staro, ki je tiskana na nalogrični strani V "TULI".

Nova števka:

PL 6463 Tajništvo SKM.

PISMO IZ BONEGGILE

Tudi mi, pravkar prispevali v Avstraliji, ki smo zaenkrat še v taborišču Boneggila, smo zaželeli, da pošljemo svojim sorojakom širšim nove domovine svoje tople pozdrave, SK-Geelongu, njegovim predstavnikom, pa obenem prav lepo zahvalo za prijeten obisk, za Veliko noč!

Ta obisk je bil temprijetnejši, ker se ga nismo nadejali in ker smo za praznike prebili lep dan v družbi svojih sorojakov v kramljanju o slovenskih organizacijah v tej deželi, o možnostih zaposlitve..... pa še o marsičem drugem. Zanimalo nas je nevoda vsa...

Reči moramo, da nismo pričakovali, da so Slovenci tu tako dobro organizirani, da še niso pozabili svojih prvih korakov v tej deželi in s tem hkrati tudi na nas novorojčce teč v nepozrani deželi. Res, žni smo, da imam tudi tu svoje klube, ktere se bomo ustanili takoj, ko pride med Vas. Zavedamo se, da novo, avstralske kulture mi ne bomo mogli nikoli sprejeti, zamenjati za svojo, tisto, ki sta jo maternina beseda pa čas vtisnila v naša srca in zavedamo se, da je naša sveta dolžnost, to svojo kulturo tudi ohraniti in jo še razvijamo, sicer vtonemo v morju tujine kot nepomenbni ljudje brez lastne hrbitnice.

Ob robu naj se SK-Geelongu še zahvalimo za materialno pomoč v oblačilih, ki jih je le-ta podelil med najpotrebcnejše SLOVENCE v taborišču.

Sorojake-obiskovalce pa naj s tem še enkrat prav prisrčno pozdravimo, posebno še ker so nas obiskali v tako polnem številu.

V želji in upanju, da bodo tudi v bodoče srca in misli naših sorojakov v prizadevanjih, da bodo rešijo tega bresmotrnega življenja in dolgočasja v taborišču, pozvaljajo vse sorojake širom nove domovine.

Podpisniki pisma:

Škerlak Ludvik, lr. Lozar Ivan, lr.

Puš Franc, lr.

ROJALCI

Veste za STANOVANJE? morda za DELO?...
Spomčite Socialnem referentu SKM, p. Baziliu (Slovene Chaplancy - Padua Hall, 19, A' Beckett St. - KEW), ki bo pomagal tem našim ljudem v redno življenje.

Pomagajmo jim pri prvih korakih na pot novega, svobodnega življenja!

SVOJI X SVOJIM!

NABIRALNA AKCIJA ZA PONESREČENEGA

BEGUNCA, PELC FRANCA, ki živi v taborišču v Nemčiji.

V zadnji številki VESTNIKA smo se obrnili naše rojake, če bi kdo mogel denarno pomagati na Teznom pri Mariboru ponesrečenemu mlademu Prekmurcu, ki sedaj živi v Nemčiji. Kot begunec in invalid fant nima druge možnosti, da si nabavi umetno nogo, kot da se obrne na svoje rojake, ki žive v svobodnem svetu. Tako se je fant po nasvetu tamošnjih beguncev, obrnil na svoje sorojake, živeče v Avstraliji.

Po objavi oglasa v prejšnji številki VESTNIKA, smo prejeli naslednje prispevke za si nabave umetne noge:

SK Melbourne	£ 5-0-0
P.Bazilijs	£ 1-0-0
G.Štenberger	£ 1-0-0
G.M.Hartman	£ 1-0-0
G.M.Oppelt	S 10/-
G.M.Alamit	S 10/-
<hr/>	
Skupaj:	£ 9-0-0

Ponovno se obračamo na naše sorojake, če bi nam mogel še kdo poslati svoj prispevek za nabavo umetne noge, katera bo stala cca. 20-0-0 funtov.

Prispevke pošljite na naslov socialnega referenta SKM, p. Bazilijs, katerega naslov je na isti stranici VESTNIKA.

POMAGAJMO SVOJIM BRATOM V NESREČI!

DRAMATSKA SKUPINA SKM VABI...

-Brezdvoma so med našimi ljudmi igraški talenti, le da jih je treba najti; -je dejal režiser Dramske skupine SKM, g.S.Košir ter za tem nadaljeval: Ko komu omenim oder, se takoj prestraši, skratka pred menoj se postavil, prav tak, ko človek, ki prvič nastopajoč na odru izbegava oči pred publiko. Stvar pa ni tako tež avna, potrebna je le dobra volja, pa gre....-

Dramska skupina se prav v tem času pripravlja na vaje za "Stare grehe", zato se režiser g.S.Košir obrača na vse tiste, ki čutijo veselje do odra, čeprav niso še bili na odru, da svojo željo po sodelovanju prijavijo na naslov: 153, Essex St. PASCOE VILLE - Vic.

G.S.Košir je poklicen igralec in režiser, zato se mu prav zlahkoto lahko zaupate in prepričani bodite, da Vas bo "postavil na noge", kot se temu pravi, da boste to veselje do odra zlahkotu poznale razvijali. Pričakujemo, da bo mladina med prvimi, ki bo pohitela s prijavo, kjer je nosilec bodočega kulturnega razvoja Slovencev na tujih tleh.

V teku so tudi priprave za ustanovitev pevskerje zebra, zato naj se prijavijo tudi pohitite s prijavo!

Načelnik D.skupine.

PODOBE NAŠIH LJUDI

(Z obiska pri družinama Čar - Hartman v Pascoe Vale)

Pavla Miladinovič:

Čarovi mami

se obrn
irno po
ečenemu
emčiji.
ruge
kot da
svobod
amošnji
živeče

Še predno vstopiš v veliko, okusno zgrajeno hišo v Essex St., v Pascoe Vale, lahko ugotoviš po vrtnih gredicah, rožami na balkonski ploščadi ter po drugih pristnih slovenskih značilnostih, da v njej bivajo naši ljudje. Tu bivata namreč družini Čar - Hartman, starši s štirimi sinovi, izmed katerih najstarejši sin, Maks, ima že svojo družinico.

Ko sem vstopil in potem, ko smo si bili že segli v roke ter jeli kramljati o naši skupnosti v Melbournu, sem sproti lahko ugotavljal, kako je v hiši vse skladno s temi pristnimi šegavimi in skromnimi značaji. Vsi so kot eden: kot mravlje podjetni vsakdo opravlja svoje delo, in iz vsega tega ritma skladnih ljudi diha tisto toplo medsebojno čustvo, ki je danes že prava redkost med sodobnimi družinami.

Oče, Viktor Čar, je primorski rojak, rojen v Idriji. Že leta 1930 pa je moral zdoma, ker ni zmogel prenašati pritiska laških okupatorjev, ki so ga izvajali nad našim primorskим življem v tistih letih. Odšel je s trebuhom za kruhom... In ustavil se je v Slov. Bistrici kjer se je kot delavec zaposlil v tamkajšnji železolivarni. V tej tovarni je delal vsa predvojna leta - in to samo že dokazuje, da je bil delaven človek, sicer bi vsled velikih gospodarskih kriz, ki so kot vse svet, preplavljale tudi našo domovino, v tej tovarni obstal polnih deset let! Tu je leta 1938 spoznal svojo Ženo, Veroniko, s katero je naslednje leto sklenil zakon. S tem sta stopila na pot, katero sta potlej vselej družno hodila.

V zakonu se jima je rodilo troje sinov, roke za preživljjanje pa so bile le dvoje in nič drugega. - Še danes, - pravi ga Veronika, - ne vem, kako smo se pretokli skozi tisto kritično dobo; vsem pa, da sva vselej vse z možem urejala z dobro voljo in sporazumno. -

Ko sta se tako že približevala pred prag lepšega življenja - saj je bil njen sin, Maks, iz prvega zakona že toliko porastel, da bi jima bil v pomoč - se je pričela II. Svet. vojna. Kot mnoge poštene, zavedne Slovence, so nacisti tudi njih že 1. 1941 odgnali na prisilno delo v Nemčijo. V tej dobi štirih krutih let je družina preromala premarsikatero koncentracijsko taborišče, začenši v Regenzbricku, osvobojenje pa je dočakala v Munchenu. Zaradi režimskih razmer v domovini se ob osvoboditvi niso vrnili v svoje domače kraje, temveč so raje čakali na izselitev v Avstralijo, kjer žive že od leta 1950 dalje. - Zdaj, ko so se privadili Avstralije, pravijo, da jim tu ugaja. -

Potem ko smo se že o tem in onem pomenili, sem ves čas napeljeval, da bi mi kaj povedali tudi o svojem delu za slovensko skupnost v Viktoriji in za naš SKM. Zdajci so šele morda zaslutili o moji namori, zakaj bolj ko sem skušal prodirati, bolj so stvari pomikali v ozajec. - S skromnimi ljudmi so takri pogovori zares težavnii: nemesto da bi se še česa namislili, (da bi imel več za pisati) pa še tega, kar so storili, nočejo v svoji skromnosti povedati!

Sicer pa, to ni važno - sem si dejal. - Kdo izmed nas ne pozna njihovega vzornega in nesebičnega dela za SKM, ki sega prav v rojstne dneve našega SKM! Mar je bilo na IV.R. Skupščini SKM podano katero poročilo, ki bi ne omenjalo in za vzgled postavljalo tih dveh slovenskih družin - STEBROV SLOVENSTVA v Viktoriji - kot se je izražalo eno izmed poročil na tribuni Skupščine SKM!

In kazno je, da ne bodo te družini take samo ostali: iz njih, po g. Maku Hartmanu ter njegovi dobrodušni soprogi, že poganja nov zarod, ki dasi še zelo mlad - pove, da je DOBER SLOVENEC. Mi smo pa prepričani, da bo naš mali tak tudi ostal ter odrasel v dobrega in zavednega Slovenca. Ponosni smo lahko nad takim naraščajem in nad takimi materami, ki s toliko ljubeznijo vzgajajo naš nov zarod v duhu medsebojne ljubezni ter ljubezni do domovine!

Dokler bo imela naša slovenska skupnost pod okriljem SKM v svoji sredi take hrbtenice, kot sta Čar-Hartmanovi družini, se nam navkljub abstinenci tistih redkih malodusnežev in sebičnežev, ki si morda domislajo, da so "preveliki", da bi se mogli povezati v sodelovanje s svojo slovensko skupnostjo, ni treba batiti, da bi ne bili na pravi poti!

POSNEMAJMO JIH!

Ur.

Oton Župančič

Prvi življenjski zakladi

Oton Župančič:

PRIHOD

(Pavli v spomin na sectio caesarea)

Zibala sem te mesecev devet
v telesa svojega skrivnostni zibki,
vsak gib tvoj spremljala, ko prsti Šibki
iz mene tipali so v vnanji svet.

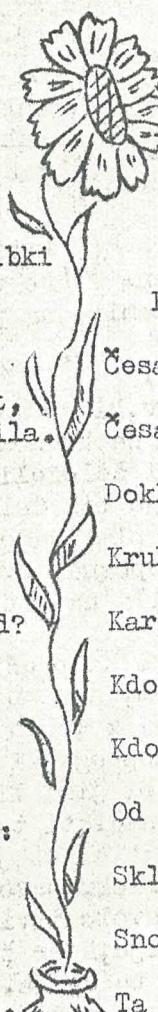
Zate sem dihalo, za tvojo rast
sem vate svojo srčno kri točila,
in s tabo vred je rasla v meni slast,
a sladkostjo skoz in skoz me prepojila.

Noben ni žamet in nobena svila
voljna tako, kot sem te vase jaz
s povoji pajčevinastimi skrila,
z vsem bitjem objemaje te ves čas.

In zdaj se zdi ti ta naš svet pretrd?
In da te vanj ponesti naj ne smem?
Oh, mora biti: in če treba v smrt,
ljubezen moja odgovarja: grem.

Naj moj život bo ena sama rana,
hočem te dati soncu in svobodi:
prisnej se v dan in jasna pota hodi:
zemlja, nebo mi pojeta "hozana!"

Potem pa trdno, trdno sem zaspala.
Tedaj so te iz skrivne zibke vzeli;
in ko so te v narocje moje deli,
si ti zaplakal, jaz sem se smehljala.

Naše ljudske napovedi
in pregovori:

* Kdor za setev čas prespi,
se pri žetvi ne znoji.

* Boljša je domača gruda,
kot na tujem zlata ruda.

POZABLJENI SLOVENSKI PREGOVORI

Česar ne vidi oko, srce ne poželi.

*

Česar v glavi ni, peta nadomesti.

*

Dokler je protje mlado, viti ga je lahko.

*

Kruh za trebuhom ne hodi.

*

Kar se pri igri dobi, to se za uho položi.

*

Kdor veliko pije, naglo spiye.

*

Kdor preveč leži, ga rada glava boli.

*

Od šale glava ne boli.

*

Sklonjenih glav sablja ne seka.

*

Snočnje vode ne izlij, dokler današnje še ni.

*

Ta pade, ki si upa vstati.

*

Slika O. Župančiča-pesnika-ne bi bila popolna, če ne opomnimo na njegovo osebno kulturo, jasno in trezno presojo, globoko misel ter nežna, človeško topla čustva, ki so odlikovala tega našega pesnika. Tudi pesem, ki vam jo tokrat priobčam, priča o izredno tenkih in obenem toplih čustvih moža-pesnika-ki se je znal poglobiti v najglobljo notranjost ženske duševnosti med pričakovanjem. Le redko komu se je doslej posrečilo, da je PRIHOD pred bralce pričaral na tako tenkočuten in jezikovno bogat način, kot je to uspelo našemu Župančiču.

S svojimi deli pa Župančič ni osvajal zgolj srca odraslih, prodiral in prodrl je tudi v srca naših najmlajših, katerim je posvetil kar celo knjigo: (Pisanice, l. 1900), v naslednjih letih pa je izdal še več (Lahkih nog naokrog, v l. 1913; Sto ugank, 1915; Ciciban in še kaj prav tako v l. 1915.)

Tik pred smrtjo pa se je naš pesnik posvetil jezikovnem delu in pomagal pri sestavi novega slovenskega "Pravopisa", v katerega je posvetil velik del poznanstva našega jezika.

Zaradi vsestranske dejavnosti v našem kulturnem življenju, danes po devetih letih njegove smrti, Župančiča upravičeno med največje duhove, takoj za Prešernom in Cankarjem. Kot pesnika ga prištevamo k slovenski "moderni", v razdobje in smer za časa Cankarja, Ketteja..., kateri je zapustil bogato zbirko svojih "cekinov".

V svoji starostni dobi nam Župančič odkriva v pesniških zbirkah lepoto sveta in človeškega življenja. Njegovi verzi so se tako spojili z našo kulturo, z našim ozračjem, da spremižejo slovenskega človeka od zibelj tja do groba.

KRIŽEM

Kražem

PO VIKTORIJI P. Bazilij O.F.M.

* No, kaj je pa po Viktoriji novega? Odkrito rečeno, da ne vem mnogo, četudi sem prav v teh tednih o veliki noči precej prevozil. Kadár je dela čez glavo, ni časa nabirati novice. Sicer lovec za novicami nikdar nisem bil, veseli me pa vedno, kadár si lahko rečem: No, to je pa nekaj za Križem-kražem... " Ie niso mačkine solze napolniti celo stran...

* Če začnem pri krstih: spet vodijo punčke in sicer 2:1. Na veliko soboto smo krstili tri sv. Juriju v Carltonu. V družini Slavčevega Franceta in Ivanke r. Zorman so dobili JANJO, v družini Antona KNAPA in Ljudmile r. UHAN (novodošli par iz Bonegille) pa CVETKO. Da bosta obe deklici pridni, se samo po sebi razume. Enako fantek, ki je zajokal v družinici Rudolfa Iskra in Eme r. Jelenič: ROBERTA WALTERJA smo krstili v North Richmondu na veliko nedeljo. Vsem trem in tudi staršem povrhu obilo božjega blagoslova. - O krstih, ki se obetajo za ta teden, pa drugič!

* Na veliko nedeljo sta stopila pred oltar v cerkvi Bl. Oliverja Plunketta v Pascoe Vale Goti Hofmann in Marija Znidarič. Pri Kozoletovih so napravili svatbo, da je bilo veselje. - Dne 12. aprila pa sta se v stolnici sv. Patrika poročila Jožefina Androjna in Gerard Metral. Jožefina je bila rojena v Holandiji v slovenski izseljenški družini, ki se je pred nekaj leti izselila semkaj. Slovenščino kljub vsem letom tujine tako lepo obvlada, da je lahko vzgled vsem na tujem rojenim otrokom slovenskih staršev. Gerard pa je po rodu Švicar - Na isti dan sta se v cerkvi Matere božje v East Brunswicku poročila Helka Sankovič in Rudolf De Carli. - Bog daj srečo vsem skupaj!

* Na pondeljek velikega tedna sem v Bonegilli našel kar čedno skupino Slovencev. Veliko se jih je vrnilo iz sezonskega dela v Milduri. Tudi nekaj ladij je prišlo v kratken. Dve sta prinesli čedni skupini slovenskih deklet. Med novimi slovenskimi priseljenci zadnjega časa je tudi slovenski zdravnik dr. COLJA, ki se je s svojo družinico nastanil v Melbournu in mu kličemo rojaki: Pozdravljeni med nami! Vemo, da bo zanj začetek težak, želimo pa mu vsi iz srca, da bi kaj kmalu mogel začeti vršiti svojo zdravniško službo.

* Kdor je bil na pikniku SKM na velikonočni pondeljek, mi bo pritrdil, da je bilo fletno domače in nikomur ni bilo žal, da se je odpravil na Pungerčarjevo farmo. Lepi smo lep dan, kraj pa tudi izgleda kot kje v Sloveniji. Lepo bi bilo, ko bi jo še kdaj mahnili tja v božjo naravo.

* Ob novici, da se je potopila ladja "Skaubryn", so mnogi spraševali, če je bilo na njej kaj Slovencev. Na srečo samo par. Med imeni seznama sem zasledil kaj malo naših imen. Za eno družino vem, da je iz Ljubljane. Bom že kaj več zvedel, ko se bom rečal z ljudmi, ki so tako srečno prestali nesrečo.

* Za veliko noč sem napravil kratk obisk v Morwellu, Gippsland. Čedna skupinica naših rojakov je tamkaj in njih število v zadnjem času lepo narašča. Nič bi me ne presenetilo, če bi začeli s klubom, ali pa pevskim zborom. Med sabo imajo pevovodjo Bernaria Zidarja. V kratkem bom zopet med njimi in se bomo kaj več pomenili. Tudi filme jim bom pokazal, saj jih zanima življenje drugih rojakov po širni Viktoriji.

* Do nedavnega nisem mislil, da je kaj slovenskih rojakov v Brighton Beach-u, enem najlepših predelov Melbourna ob morju. Pa je tam v slovenski lasti hostel za moške, ki se imenuje "Montrose Guest House" (5 Cairnes Cr.), kjer je prostora za približno 30 oseb za hrano in stanovanje. Z lastnikom g. Pirnatom sva se pomenila in doslej je prišlo iz Bonegille že okrog 15 slovenskih fantov. Še toliko, pa bo Montrose verjetno najmočnejša slovenska skupina v Melbournu. - Brighton Beach je na videoz "tako daleč" iz resta, v resnici pa tå vzare z vlakom komaj 15 minut. Od postaje do hiše hodiš dve minutih, pet minut od hiše pa inaš krasno obalo. Mislim, da bi ne bilo napak, ko bi naš Klub dobil tamkaj svojo stalno sobo kot pisarno, dokler ne pozidamo lastnega doma. Ljudje bi se kmalu navadili na stalni naslov, če bi vedeli, da bodo v pisarni gotovo uro dobili člana odbora za kakršno koli pomoč. Tudi marsikako nedeljo popoldne bi se "Montrose" lahko zbral i k prijetni domači družbi, mladina pa bi na bližnji oba lahko zaigrala odbojko. Kaj pravite?

Gospod, kje si --- !

(ljevanje iz prejšnje številke in konec)

z ojo pisalno mizo in Še Doktorju ponudil cigaretto iz svoje osebne, srebrne cigaretnice, od prižigenjem cigaret sta molče motrila drug drugega. Za tem je prvi povzel Upravnik.

"V celico sem vam poslal Novaka. Fant je.... zaradi umora obsojen na dosmrtno ječo, je v zdrobljenem stavku dodal Upravnik ter pogledal Doktorju v oči, da bi uganił njegovo sodbo o svoji nameri. V istem higu je tudi Doktor dvignil pogled; in njune oči so se srečale. Tokrat ne z istimi občutki, kot kdaj prej! Zdaj je bil Upravnik domač, človek, človeški... Doktor ni opazil njegovih košatih, osivelih nasršenih obrvi, katere so obsojenem vzbujale toliko prisiljenega spoštovanja in obenem strahu in ki so hkratu risale trd, nepopustljiv značaj, ki biva v notranjosti te zunanjosti."

"Če se no motim, mar je gospod Upravnik postal pedagog?" je z nasmeškom vprašal Doktor in za hig počakal, da ugotovi, če ga prvi vtisi morda ne varajo.

"No, no," je smeje odvrnil Upravnik, "poskusili bomo, kajnc?"

"Gospod Upravnik v resnici veruje, da ga bi okolje v 'naši družbi' utegnilo spraviti na pravo pot?" je v jedljivo vprašal Doktor.

"Vsakakor - če odmislimo ideoološko plat," je odvrnil Upravnik, ki ni prezrl Doktorjevo zbadljivke in za tem Še dodal: "Ko govorimo o človeku brez utrjene morale, moramo v danem primeru iskati kompromis."

"Sodim, da bi to nujno pomenilo kompromis med dvema moralama," je menil Doktor.

"S svojim poskusom ne želim kompromisa med našo in 'vašo' moralom; doseči želim tisto stočišče zdravega razuma, kjer sta si ti dve morali podobne. Še to želim povdrediti, gospod Doktor, sprijemite to kot nalogu, nikakor ne kot razpravo o moralama!" je Doktorju zapovedal Upravnik v očitnem občutku oblastnosti ter da bi tako obšel razpravo o različnima sodbama o morali.

"S svoje strani sem vas prav dobro razumel in vam hkratu zagotavljam svojo naklonjenost ter pomoč v tej plemeniti nameri! Ne morem vam pa zagotoviti, da bodo to razumeli vsi soobsojenci v celici. Naša človeška narava teži v prizadevanje, da bi družbi vtisnila delček samega sebe," je Še opomnil Doktor.

"S tem računam, Doktor, a verujem, da je v danem primeru vprašanje osnovne morale poglavitev je od razlike v naših sodbah."

Po kratkem načelnem pogovoru sta si moža segla v roke, žeče uspeha.

"Še nekaj!" je potem, ko sta se razhajala, za Doktorjem zaklical Upravnik. "Poročajte mi o uspehu!"

Ko se jo Doktor vrnil v celico, je bilo nam že vse pojasnjeno o Novakovem prihodu. Počasi nam je bil vse povedal. Govoril je odkrito, brez olepšavanja in njegov obraz in vse njegove kretnjo in vse, prav vse je izražalo globoko kesanje ter močno voljo poslati človek.

Vsi, razen Smuka, smo ga z veseljem sprejeli medse, in mu vsovprek ponujali moralno pomoč. Smuk pa se ni dal kar tako: "Ta fant je eden izmed tistih kalinov, ki so jih bili oropali vere, krščanske morale, v zameno pa so jim dali nič, goli nič oplemeniten s predzno vero samega vase. Življenje brez sladkega, luhkotnega izživljanja je zanj pusto, pusto kot zelje brez klobase. Res, mlad je še, toda, pomnite, nikoli ne bo drugačen!" je vstrajal Smuk.

"Slabe prisopobe," je menil Berce, "Okolje bi utegnilo preusmeriti njegovo duševnost. Časa jo dovolj, gospodje, pa, menim, tudi duha v nas vseh je dovolj, da nekaj storimo... da bi fant Še nadalje ne brodil v blatu."

Doktor je fanta povabil k slavnjači, k svojem ležišču, in mu na kratko pojasnil svoj pogovor z Upravnikom. Med pogovorom je Doktor opazil, da so fantu solze zalile oči ter da zaradi notranjega boja težko, neenakomerno diha. Bodrilno ga je jel tolai z Upravnikovo dobro voljo, medtem ko sta na polico skladala fantove stvari in potem, ko sta pregrinjala njegovo novo ležišče.

Med izpraznjevanjem zaboja smo dognali, da fant ne prejema paketov, da je tudi od zunanjega sveta zavrnjen ter da sestoji njegova prtljaga z golj s predmetov, ki jih je prejel od kaznilnice ob prihodu: lesena žlica, par spodnjega perila... .

"Gospod, kje si, da ne vidiš bede tega šibkega človeka!" je rotil profesor Pevec, kvišku opirajoč oči proti Nebu.

Tistega dne smo se zaobljubili, da bomo posihmal vsakdo po en dan skrbeli, da bi Novak ne bil lačen, da bi ga tako olajšali v premagovanju svojega notranjega boja.

Doktor pa nas je svaril, naj nikar ne bomo premehki, predobrodušni z Novakom. "Bodite tovariši, vendar ne tovariši po vsaki ceni... Kadar je potrebno bodite trdi, kruti, kot je življenje v zaporu... sicer se mu bodo nekega dne jele rušiti lepe predstave o človeku."

"Novaka je treba duševno zaposliti," smo vse soglašali. "Tako ne bo prostora v njegovi duševnosti za bledo, kvarne sanje."

Skupno smo vse izdelali program, po katerem bomo poučevali Novaka. Doktor je oblijubil, da bo fanta pred jutranjim sprehodom poučeval računstva, pozneje morda tudi knjigovodstva. Profesor Pevec mu je oblijubil, da ga bo poučeval zomljepisa ter zgodovine, sam sem mu pa oblijubil, da ga bom poučeval našega slovstva ter spoznavanja literarnih del. Pač vsakdo po svojem znanju mu je nekaj oblijubil!

Tako smo pričeli in čez čas so bili uspehi na dlani. Novak je bil bistroumen, o vsem zelo radoveden in marljiv učenec. Že takoj ob začetku pa je kazal tudi napake;

bil je namreč zelo domišljav v učenju. Če mu je kdo skušal s ponavljanjem utrditi znanje, ga je nehvaležno zavrnil češ, naj mu ne trapi glave s tistim, kar že zna. Še nekaj se je čez čas pokazalo narobe z Novakom: čedalje bolj je postajal samozavednejši in v tej samozavesti je veljal gojiti nezaupanje v nas. Nekega dne je bil iz knjižnice prinesel Politzerjevo knjigo "Osnovna načela filozofije" in jo naskrivama bral. Pri tem branju sem ga zalotil jaz sam. Nisem mu zameril, ker si je opajal svoj še kolebajoči značaj z marksistično literaturo, zameril sem mu, ker je to - po lastni izjavi - storil pod vplivom knjižničarja Gorjanca, komunista, obsojenega zaradi sodelovanja z nacisti v nemških koncontracijskih taboriščih. Novak je v sobi vpričo vernih soobščencem hlinil potrebo po molitvi, po drugi strani pa se je naskrivoma oslajal s tako literaturo.

"Novak, tudi ta knjiga je knjiga človekove morale, njegovega gledanja na svet ter družbeno odnose. Ne oziraje se na to, kaj nekateri sodimo o njej, bi želel, da bi jo sprejel kot svojo moralo; 'sem mu dejal ter ga pogledal v oči.'

"Ne morem verjeti," je odvrnil Novak ter priprl knjigo, "da bi mi vi to knjigo predročali!"

"Rekel sem vam, ker mi je ljubše, če sprejmete katerokoli moralo, kot pa da ostanete še nadalje popolnoma brez nje. Bojim se pa, "sem opomnil, da vi te knjige ne razumete pravilno. Ta knjiga vas utegne pahniti v goli, praktičen materializem!"

S tem, kar sem mu povedal o tej knjigi in v obljudbi, da tega ne bom govoril drugim - za kar me je bil prosil - sem z Novakom prekinil dotedanje odnose. Pozneje pa sem si v duhu večkrat slikal senco Novakove dvoličnosti. In v moji notranjosti sta se takrat borila srce in um, ker sem to stvar zamolčal. Ti očitki so v meni z dnevom v dan rastli, prav tako, kot je rastla Novakova dvoličnost, spočeta od Gorjanca.

Novakovo vsepogosteje zahajanje v knjižnico so jeli opažati tudi drugi soobščenci. Fantovi prisrčni odnosi z Gorjancem so v očeh nas vseh pomenili nekaj več, ko golo prijatljstvo: Gorjanec je bil namreč tisti človek, ki je v svojih rokah držal povodce vseh lutk-takoimenovanih "cinkarjev".

"Potrebno bo nekaj storiti..." je predlagal Doktor potem, ko je Novak že kar odkrito posegal v politične razprave z nami in nas v letih imenoval z individuumi, malomeščani.

"Naučiti bi se že morali, da nikoli ne dosežemo tega, kar smo si postavili za cilj in kar so morda drugi želeli doseči; dosežemo prav обратno, to cesar nismo želeli, niti ne predvideli," nam je polglasno spregovoril Berce, jezno motreč Novaka, polegajočega na svoji obrabljeni slamnjači.

Smuk pa ni pripomnil nič novega. Ponovil je le svoje stare besede: "Pomnite, nikoli ne bo drugačen..."

* * *

*

Naslednjega dne jo Upravnik preselil Novaka nazaj v svojo prejšnjo celico, med kriminalce. In nehvaležnost je bila s tem poplašana...

Konec

M. B o l e:

S P O M I N I P O T U J E J O ...

V Šiviljski delavnici sedim za strojem in nekam podzavestno gibljam z rokami, kajti misli mi uhajajo daleč nazaj, onkraj tenčice srečnih spominov iz mladosti. Zdaj se spomini svobodno sprehajam po nekdaj tajinstvenih ogradah, tistih, ki so mi takrat čaralne neugnana hrepenenja po nečem velikem, po velikih pravljičnih mestih, v njih po sreči..., ko še nisem vedela, da sreča za moje srce domuje le v tistih slikovitih kraških gmajnah, ogradah in med šegavimi Kraševci v kmečko utrjenih postavah. Zdaj se mi pred očmi kot na filmskem platnu vrste te podobe, v ušesih pa mi zveni grgranje in butanje razbesnelih valov, ki se kot sovražna vojska zaganjajo ob devinske skale.

Spomini potujejo dalje: v dobo otroških let, ko smo se kot ciganski otroci brezskrbno potepali po sončnih obalah našega morja... Čudne harmonije mojih takratnih hotenj!

In spet spomini potujejo dalje: podoba kot kri rdeče prsti, zajedajoče se v kraške skale, na njej naš človek s kopačko, znojan od pripekajočega sonca ter dela in trd, kot je trdo njegovo življenje in ta zemlja, ki sta ga skozi stoletja oblikovala. Podoba s kamnenim zidanjem domačije: kraško ognjišče s kaminom, v katerem se suše pršuti, nizke izbe, s prav tako nizkimi olni, v kotu starinska skrinja, v njej nič koliko svetinj, prehajajočih iz rodu v rod. V drugem kotu, nekje med vegastim stropom in že zglodanim podom majhen oltarček, posvečen srcu Jezusovem, izpod katerega visi velik, starinski rožni venec. Pod ito bo "hram", rdeča vinska kri v sodih, stiskalnica, polovnjaki pa ornice; tam so se često ob vinu razvnomali sicer molčeči značaji naših Kraševcev.

Spomini potujejo dalje: Na Openškem vrhu, tik pred Obeliskom, se spomin ustavi - se zastrmi proti Napoleonovi cesti, stezi za pešce, ki vodi preko hriba proti Kontovi. V trenutku mi spomin preblisne v svoje znanje o zgodovini Napoleona in se potem ta spet vrne v prejšnjo strugo ter tako romo naprej... Na desni strani ceste uzre bore, črščanje pod cesto domujočega hrastovega grmičevja, v pozadju prepeva slavšek.

Zmagoslav Zadraškega

Avtobiografijo piše
ZMAGOSLAV ZADRAVSKI

Predno s peresom stopim na pot, torej na pot
katero sem v življenju že premeril s svojimi neokret-
nimi koraki, vas, dragi bračci, prosim nekoliko razume-
vanja.

Da sem nekoč bil mali Šolarček-in od tega je
minilo že celih pedeset let - pol stoletja, je razum-
ljivo, hkratu pa mi tudi ni razumljivo, saj mi se zdi,
da sem včeraj odložil šolsko torbo ter da je bilo
včeraj, ko sem se pred očeta ves nevbogljen pricmeril
s svojimi "cveki". Pri očetu so namreč vselej povzro-
kar prehudo reakcijo.

Čas bazi... - bi rekli. Česa nisem od tistih dob doživel! - Vojne, električna luč, revolu-
cije in inflacije, zračni baloni s "propelerjem", navsezadnje še letala z nadzvočno hit-
rostjo in končno še atomsko in medplanetarno dobo!

Tekrat sem svoje šolske naloge pisal ob petrolejki. In poglejte razliko: takrat je s
"klik" počil cilinder petrolejke, dandanes pa s "cik" pregori varovalka elektrike.

O kroniki svojih pradedov vem bore malo, kajti že zgoraj sem se pobahal s "cveki",
najboljim izrazom in odrazom moje takratne nadarjenosti, ki se je tudi pozneje kot nepre-
trgna nit vlekla skoz moje življenje. Po občinskih zapiskih, ki segajo sto let nazaj, sem
zmogel razbrati, da je bil moj pradeč pravcati Kristus, ki je znal iz vode napraviti vino.
Menim, da sem s tem dovolj jasno povedal, da je bil ta ded gostilničar! Zaradi te prekanjen-
sti, da je bil tudi kaznovan - pravijo občinski dokumenti. Imel da je tri sinove - pa kaj
bi: figo je imel - imela je prababica! Eden izmed teh da je nasledil gostilno, se pravi obrt
ki iz vode pricopra kruh za vsakdanje življenje, drugi je postal pek, o tretjem bom pa
potem spregovoril. Kot pradeč je tudi njegov drugi sin, pek, imel opravka z "biriči" in
njihovimi postavami, toda ne zaradi vode, ki naj bi jo v prevelikih količinah vmesil v
testo, marveč zaradi Žemeljc, ki da so vselej bile prelahke! Torej tretji sin mojega pr
deda naj bi bil moj oče. Ko da mu je bilo trideset let, se je baje ženil. V zakon je baje
vzel prev mojo mater. Tako si je, revež, nekam kar dobrovoljno na pleči obložil križ, ki se
mu je spočetka baje zdel lahek, pozna je pa vsetežji. In s tem je hkratu stopil na križev
pot zakonskega stanu!

Par let pozneje da je moja mati znala roči: - Če je krompir posajan, hiša počiščena ter
otrok rojen, tedaj jaz vem, da je pomlad! -

I zopet je bil krompir posajan in zopet se je v hiši lesketalo od čistoče, mama pa je
ležala v postelji. Oče pa da je nervozno hodil iz sobe v sobo ter tuintam pogledal skozi
okno, kot da bi nekoga pričakoval. In res: prišla je neka žena s torbo v rokah. V njej je
imel vseh sort coprnije: škarje, neke posebne ovoje, brizgalnico, slično "pumpi" za dvokolesa
in nič koliko drugih prepotrebnih rekvizitov. Nekje sred lepo zalitih ličec pa je imela
mesnat, rdeč nos. Moj oče da jo je pobaral, od česa da ima tako velik in tako rdeč nos; žena
pa, ne bodi lena, da mu je odvrnila, da od tega, ker da je njen oče vse prerađ pogledal v
vinski kozarec. Pa ji je moj oče pravil: - Gospa, imam dober recept proti temu: Vsak dan
popijte najmanj pol litra dobrega žganja in videla boste čudo... Že čez leto dni vam bo
zginila tista neprijazna rdeča barva, in doble boste lepo, vijolčasto bakreno barvo nosa.
Niman podatkov, ali se je žena tega koristnega nasveta tudi držala!

Zatem da je odpihala v sobo k moji mami. Oče pa gor in dol po kuhinji... Čez nekoliko
časa da je prinesla v pleničke zamotanega otročička; pa se obrnila proti očetu ter mu
rekla: - Fant je... -

Če da je vzel otroka v naročje, ga prekrižal ter ga kmalu za tem vrnil babici. Potem
da je segel v omaro ter si natočil kozarček "hudega", nato še en kozarček, in še en kozar-
ček... .

Ko da jih je tako že nekaj ispraznil, se je na pragu zopet pojavila babica, se obrnila
proti njemu in mu nekam kar zmagoslavno oznanila: - Se en fant... -

Zdaj oče da ni prekrižal otroka, prekrižal da je sam sebe. Ne vem ali zaradi veselja
ali zaradi strahu pred bodočnostjo.

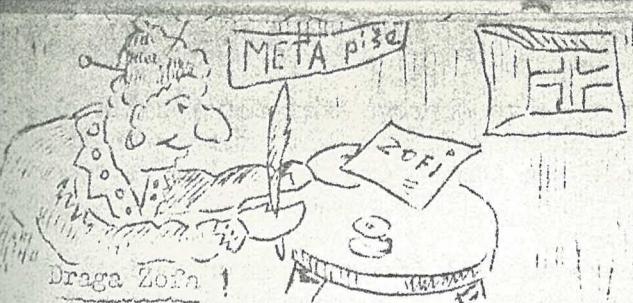
Hadaljevanje prihodnjic.

)))

SPOMINI POTUJEJO..., nadaljevanje:

Spomini spet potujejo dalje: Globoko doli pod mano leži Trst, od ene strani obkoljen
od morja, od druge strani pa od kamenitih kraških hribov. Spuhi dima iz pristanišča,
križarjenje galebov, piski siren, živahen ritem zagorelih, znojnih obrazov, v nebo steg-
ajoči stolpi gigantskih rok, ki preklađajo tovore, na ploščadi mlad, zagorel mornar, ki z
vsem telesom oponaša mimoidočo damo, v ozadju na brdovitem morju ribiške barkase, še dalje
očem komaj viden jambor odhajajoče ladije... Vrnem se nazaj - spomin uzre mesto v noči:
utripanje in bedenje mestnih luči, v ozadju ognjenik Železolivarne, ki noč in dan bruha
ognj v vraznino višav. Zgoraj On, ki prižiga zvezde kot svetilničar svetilke na morju...

I dober, ki kruto senčijo sedanjost, to, kar bi ne menjala za noben cekin... .

Moj rej naj se zahvalim ti z pismo, saj r爵士, Zofia, s toliko bistrostjo o stvareh, ki jim še dandanes priče nismo, kak' vseh prekaneš, le nikar s strogostjo. Polit'ka, lube Zofia, ne pa krit'ka - to žavba je za mladež in za starceker nam, dokler koritca bodo plitka, lenoba kužna bo glodala bralce. Moj stari, ki se šteje v sorto "fino", pa ti nerga, ko čuje kaj po naše, vseraje sam v brezdelju srka vino, pa se baha, da sodi v kritikaši! Ker stari noče, sem pa jaz prijela in ti, midve - rojeni za komando - no, zdaj se kuha, vse znoji od dela... midve pa frk med bratce s propagando z DOM (prav zdaj se funkte zanj pobira) a bogve, če ni nekdo tu med nami, ki raje kot gradi - podira. Že vem, ti boš porokla: -ta je bosal a le OF v Melbournu eksistira, to potrjuje Mr. v znamenju SOS-a, ki nas v Tribuni lažno offendira. Čameniš ti, no Zofia, kar odkrito - Mr. jim "otadžbina" tako veleva? ... Sicer so kavlji... -d'jal bi druže Tito. Midve pa glasno, kar naj čuje Tina, ki kot puran šopiri se, razklada, da žgance kuhat zma, kak' petelina oskubi se, no, kak' se s kuhnjo vbada, o vsem, kar Tina zna, držeč le zase, pa še o "štini" bovi govorili in športu, ki gre z nama v nove čase. S tem bove stolpce v cajtungah polnile, usode prorok'vale iz kofeta, a če zabredeš, Zofia, v kakšne sile, mi piši - jaz ostajam vdana Meta.

Za svojih mladih let je Balzac prinesel nekemu založniku rokopis svojega romana. Založnik je prebral, se navdušil in sklenil pon uediti avtorju tri tisoč frankov. Pozanimal se je za Balzacov naslov in ko je zvedel, da stanuje v siromašni četrti v predmestju, se mu je zazdelo, da bi bila dva tisočaka več ko dovolj.

Prišel je do hiše in slišal, da stanuje Balzac v šestem nadstropju.

"Tisoč frankov bo z veseljem sprejel," je menil in se sopihaje odpravil po stopnicah. Ko pa je odprt vrata in ugledal horno socijo, je Balzacu ponudil le tri sto frankov. -In Balzac je denar sprejel.

Lasje in obraz

Lepi lasje so v mnogočem odvisni od šampona. To je vprašanje, ki ga morate dobro premisiliti, preden boste kupili to sredstvo za umivanje las. Če imate suhe lase, naj bo šampon na bazi olja, ki bo raztopilo umazanijo, ne bo pa lasem jemalo naravne maščobe. V nasprotnem primeru, torej če imate mastne lase, naj izbere šampon kozmetičarka. Ena poglavitnih snovi šampona za mastne lase je žveplo.

Ni dobro pretiravati s kajenjem, ker nikotin kvarno vpliva na polt, hkrati pa tudi na barvo las. Koža na prstih porumeni, neizogibne grimase, ki jih delate pri kajenju, pa pimščajo na licu neizbrisne gube. Toda kakih pet cigaret dnevno vendarle lahko pokadite, ne da bi na vašo zunanjost škodovalo.

Za vsakdanjo nego je odstranjevanje šminke velikega pomena. Preden ležete v posteljo, si morate vsekakor odstraniti šminko, ne glede na pozno nočno uro. Pazljivi morate biti pri izbiri mleka ali krema za odstranjevanje šminke, ker ti dve snovi lahko škodljivo vplivata na vašo polt. Najprej si obrišite rdečilo z ustnic, nato si z novo kepicco vate obrišite spodnji del nozdrvi in tako nadaljujete. Seveda morate kar naprej menjavati vato, in sicer brž, ko opazite, da spremeni barvo.

Različne preparate za kožo uporabljajte tako, da lahno masirate. Z eno roko držite, z drugo pa si namažite z lahko masažo plast krema. Pazite, da se le narahlo dotikate kože, gibi naj bodo krožni, in sicer odsodaj navzgor in od nosne korenine proti lasem.

Rojake in njih prijatelje vlijudno vabimo na plesno zabavo z naslovom

"MAJSKI VEČER"
- - - - -
ki bo v

FREE LIBRARY HALL v Mc Killop St.

East - Geelong

dne 3 maja 1958 ob 8 h zvečer.

VLIJUDNO VABLJENI VSI

PISMO IZ KANADE.

Iz pisma prijatelja, g.P.Kastelica ter njegove soproge povzemam nekaj misli, ki naj našin bralcem osvetle razmere novopriseljencev v Kanadi.Ta družina je namreč odplula za Kanado 24 julija 1957., nekako en mesec za tem, ko sva jaz in žena z "Oceanio" odplula za Avstralijo.

Gospod Kastelic takože začenja svoje pismo:

-Zagotovo Vaju bo zanimalo, kje sva našla novo domovališče v tej prostrani, od naše dežele povsem drugačni domovini.Nadalje vaju bo zanimalo, kako sva semkaj prišla ter v kakšno okolje sva padla.Torej preidimo k popisovanju:

24 julija 1957. ob 9 h zvečer sva se v Neaplju vkrcala na "Vulcanio" ter z njo odplula iz nosrečne Italije, kjer smo se nekoč skupaj kot begunci potikali v dolgočasju in brezdelju, preklinjajoč usodo, ki nas je iztrigala iz objema domačih krajev.Vožnjo smo imeli ugodno, če izvzamemo nekaj viharnih ur, ki smo jih doživeli, ko smo odpluli iz pristanišča Lisboa proti odprttem Oceanu.Na ladiji ni bilo dolgočasja, saj smo bili potniki pretežno begunci, zbrani iz različnih taborišč v Italiji; največ pa nas je bilo Jugoslovjanov. 3 avgusta smo se, že naveličani vožnje, izkrcali v pristanišču Halifaxs.Od tam dalje smo se peljali z vlakom še vsi begunci skupaj do Montreala.V Montrealu so na porazdelili po skupinah, kot je bilo že vnaprej določeno.Z ženo sva se od tu skupno z 21 drugimi begunci odpeljala z vlakom za Vancouver, pokrajino Britanskega Colomba.Semkaj smo prispeли 8 avgusta, razume se do kraja zmučeni od vožnje.S postaje so nas vsi skupaj odpeljali v "stavbo beguncev", kjer smo imeli tri dni počitka.Fravzaprav pa to ni bil počitek, namreč že tu smo slišali o veliki brezposelnosti v Kanadi, in to je bil vzrok, da počatek ni bil to, kar bi moral biti.V tej zgradbi smo namreč našli begunce, ki so se v njej že po 4 in več mesecov potikali brezposelnici.Z vsakim dnem pa so prihajali novi transporti - dela pa od nikoder...!

Četrti dan po prihodu v to zgradbo so nam naročili, naj si vsakdo sam poišče delo, ker v Kanadi vlada trenutno brezposelnost.Mislita lahko, kako nam je bilo pri srcu: sami iščite delo! Nikogar ne poznaš in niti jezika ne obvladaš! Za naju je sreča, da sva se v italijanskih taboriščih učila angleščine, tako sva si vsaj za silo pomagala s svojim pičlim znanjem jezika.Po tem namigu sva se torej na slepo srečo odpravila na lov za tem božnjim delom.Najprej se je sreča nasmehnila moji ženi, ki je delo nastopila že 13. avgusta v neki tovarni pohištva v tem mestu.In glej, čudo, kajti bilo je v resnici čudo, če je primerjava svoj položaj s položajem drugih, tudi sam sem po nekaj dneh našel delo v tovarni sadnih destilatov in kompotov.Tu pa je bilo delo le sezonsko.Morda vama je znano, da so tu tovarne, ki pretežno le sezonsko delajo v letnem času, pozimi pa odpuste svoje delavce!

Ob prvi plači, ki sva jo prejela, sva se morala izsoliti iz zgradbe emigrantov - to je namreč pogoj! Tudi stanovanje najti ni tako lahko, posebno še, če nikogar ne poznaš.No pa je sva vendarle dobila tudi stanovanje.Za tesno sobico in kuhinjo plačujeva 48 dolarjev mesečno.

V kolikor bom, sta se iz naše skupine 21 beguncev iz te zgradbe emigrantov izmuznila le dva Jugoslovana.Vse druge pa so po nekaj mesecih preselili v druga taborišča - seveda v veri, da jim bo tam sreča naklonjenejša pri iskanju dela.Založno, kajne? Poleg tega pa je oskrbo v taboriščih treba prepogojno plačati po 3 dolarje dnevno na osebo takoj, ko se imposliš.Razume se, da se po kakih 4-5 mesecih brezdelja po taboriščih prikaže kar lepa vseta dolarjev, ki jih boš moral odšteti, posebno še, če imaš družino.

Io, pa sedaj že gre za naju ... Medtem sem premenjal delo, ki je bilo, kot sem rekel, sezonsko.Sedaj delav v isti tovarni, kjer je do pred časom delala moja žena, ki se je med tem razbolela. Še nekaj je tu narobe za nas novopriseljence:Namreč dokler tu v Kanadi ne preživiš eno leto, moraš plačati bodisi zdravnika ali bolnišnico v celoti.Tako moraš vsak dan, ki ga preživiš v bolnišnici, odšteti kar 17 dolarjev.Po dobi enega leta pa je deležen raznih olajšav po zakonu o bolniškem in socialnem zavarovanju.

Želim vama opisati še naše mesto Vancouver:Mesto leži prav na drugem koncu Kanade in ima lego ob morju nekako tako kot Trst.Po sred mesta teče bistra, precej široka reka in kar je najvažnejše za nas - mesto ima izredno ugodno, milo podnebje.Daleč naokoli je še vse zeleno, hribovi je krog Vancouvera pa pokriva sneg.Kajne, krasen kontrast, ki prihaja do polnega izraza prav posebno ob zatonu sonca.

Tu nas živi mnogo Slovencev, samo, kjer delam jaz, je zaposlenih še šest drugih Slovencev, poleg nas pa še mnogo Srbov ter Hrvatov.Tu smo Slovenci organizirani, imamo svoj tisk, razne prireditve.Tako se združeni vse lepše prilagajamo novim razmeram v novi deželi.

Prihodnjič, ko se bolje udomačima ter bolje spoznava utrip življenja v tem mestu, bom morda kaj več spisal o tej gostoljubni deželi, ki je sprejela že na desetisočih evropskih beguncev - brozdomov. Prosim pa, da nama tudi vidva opišeta vašo novo domovino ter razmere v njej, kakršne ste pač našli.

K K

DRŽAVI ROJAKI razširjena je akcija za naš skupen DOM in naša moralna dolžnost je, da vsakde po svoji moči prispeva, vzida svoj zidak v to zgradbo slovenstva na tujih tleh.L DOM nas lahko čimtesneje poveže med seboj, da si bomo bratje in sestre kot smo si pod svojim domačim krovom, da ne vtonemo v morju tujine.POSNEMAJMO brate v ZDA in drugod, ki so si svoje skupne domove že postavili, ki danes žanjejo, kar so včeraj sejali.

Pripravljen odbor za postavitev DOMA.

DOM

Nabiralna akcija za DOM je pravzaprav pričela že 22 novembra 1957, a letos, upamo, da jo uspešno zaključimo. Vse priprave za eazširjeno, dokončno nabiralno akcijo so v teku. Večina poverjenikov je že prijela izkaznice in tudi knjige Častnih potrdil, s čemer so Vam bodo poverjeniki predstavili in s tem hkrati dokazali, da so uradno pooblaščeni za pobiranje daril za Dom. Za vsako še najmanjšo vsočico so poverjeniki dolžni izdati Častno potrdilo. Na potrdilu se upiše, ali je bil denar darovan ali posojen. Če morda kdo nima denarja pri sebi, ki bi ga daroval, ali pa da ne zmore dati vse hkrati, lahko obljudi, da bo daroval, oz. posodil v mesečnih obrokih. To se na Častnem potrdilu tudi vpiše.

Poverjenikom so bili izdani majhni zložljivi hranilniki, katere Vam bo poverjenik zložil. In ko boste imeli kak drobiž, posebno pa, če boste imeli obisk, vrzite van za vzgled kak novčič in gostom pojasnite, da je dar namenjen našem skupnem DOMU - in prepričani smo, da bodo tudi gostje sledili. Vašem zgledu.

SLOVENCI, SLOVENKE! Gojite, poglabljajte in razširjajte tudi med ostalimi rojaki ta naš veliki smoter - da zgradimo DOM. Za marsikoga bo morda težko, če bo za to veliko stvar vložil del s težavo prisluženega denarja, vendar pa mu bo v veliko zadoščenje misel, da je s to štvetijo doprinesel ne le zase, marveč še za vse bodoče prispele rojake ter za našo bodočo generacijo.

ROJAKI, ROJAKINJE! Naj Vas ne motijo prigovaranja nekih ljudi, ki besedičijo po narodčilu, z námero, da bi nam bilo tu življenje čimpustejoš in čimgrenkejšo; pa tudi tistih nekih naših mlačnežev, ki govorijo samo zato, ker niso pripravljeni ničesar žrtvovati. Ni jih mnogo, a vendar so! Pozneje, ko bomo Dom imeli - in imeli ga bomo - bo marsikdo izmed njih občival to svojo pasivnost!

Danes, ko Doma nimamo, pravzaprav še ne moremo oceniti, kaj bo Dom pomenil za našo župnost, kaj vse se bo v njem odigralo v našem skupnem doseljeniškem interesu, takšen ogromen moralen pomen bo začrtal v vlogi Slovencev med drugimi narodnostmi....

Zato bomo VSI, neglede na nazore, razmislili pa se uvrstili med večino, katera se sezveda, da smo poleg svojih nazorov vselej in samo SLOVENCI. Ta misel nas more spremljati tu, na tujih tleh!

Čimveč bomo darovali - lepši bo naš DOM

Čimveč bomo darovali - večji bo naš DOM

Objavljamo doslej še neobjavljene prispevke, ki smo jih do 10.4.1958 vložili v sklad za DOM pri avstr. Banki v Melbournu:

Že objavljeni prispevki.....	
Srečolov in nageljni na zabavi "Cvetoča Poljana".....	£ 31-6- 0
Od Kulturnega Večera, 22.11.57.....	71-9- 2
Hranilnik DOM, Silvestrovjan.....	17-0- 7
" " Kulturni Večer, Sydney.....	14-0- 7 ½
" " Picnic, Fernshaw.....	3-2- 6
" " " , Plenty.....	13-6- 1
Ples z blazino " "	1-3- 0
Loterija " "	15-0- 0
P. Česnik, Kew	1-15-6
P. Rant, Adelaide	10-0- 0
A. Breznik, Geelong	1-0- 0
Janez Škraba, Melbourne	5-0- 0
Družina Klun, "	5-0- 0
Marjan Kajzer, "	5-0- 0
Ivan Švent, "	2-0- 0
Jože Wopel, "	2-0- 0
Josip Hrvatin, "	2-0- 0
Slavko Ovčak, Alojz Kranjc, Mirko Marinčič, vsi po 1-0-0	3-0- 0
Anton Matulaj, Ivan Barbiš, prav tako po 1-0-0, skupaj	2-0- 0
Zdravko Špiler, Zvonko Špiler, Peter Mendelj po s 10/-	1-10-0
Marinovič Alex	2-0- 0
Kodrič Karel	5-0- 0
Senkinc Franc	5-0- 0
Brenčič Ivan	5-0- 0

VSEM DAROVALCEM ISKRENA HVALA!

Denarno stanje DOM-a v Banki do dne 10.aprila 1958 je £ 448-10-11

N.

10. maja 1876 se je na Vrhniku rodil veliki slovenski naroda - Ivan Cankar. Žibelka mu je stekla v skromni hišici Na Klancu, ke je nekaj let za tem pogorela, v številni družini trškega kraja pa in bajtarske hčere. Takratne razmere so gospodarsko prizadele in uničile tudi pisateljevo odeta, tako da je skrb za osmoro otrok prevzela telesna Šibka, a po srcu junaka mati Ivana so poslali v ljubljanske šole, ker je že kot otrok imel znake nadarjenosti. V šolah ga je vzdrževala Vrhniška gospoda, pravzaprav pa je po večini stradal po Studentskih izbah, zato je sčasoma ponustil v šoli, posebej še za to, ker ga je s svojo avstrijsko starokopitnostjo dočakal, s toliko večjo vnoemo pa se je oprijel leposlovju, sprva zlasti pesništva. V zadnjih srednjosloškega in v letih nameravanega visokošolskega študija se je povečini v družbi svojih prijateljev Ketteja, Župančiča in Murna, ki so s Cankarjem vred pripadajočim naše "moderne".

Pod vplivom to umetniške poti nam je Cankar zapustil veliko bogastvo, ki je bomo v njih delih cmenil: POVEST - TUJCI - in KRIŽ NA GORI, komedijo ZA NARODOV BLAGOR, farso CHUJŠANJE V DOLINI ŠENFLORJANSKI, drami HLAPCI in KRALJ NA BETAJNOVI ter simbolistično dramsko LEPA VIDA, nadalje roman NAKLANCU ter MARTIN KAČUR ter več drugih del, kot so: BELA KRIZANTEMA, ZA KRIŽEM, GREŠNIK LENARD, MOJE ŽIVLJENJE pa razne poezije, ki sodijo v prvo obdobje umetnikovega ustvarjanja. Mnoga Cankarjeva dela so prevedena tudi v razne druge svetovne jezike.

Ob koncu lanskega leta, 11. decembra, je preteklo štirideset let, odkar je zaradi nepravenega padca na stopnicah in pljučnic, ki je pritisnila na izčrpanega pisatelja, umrl v ljubljanski bolnišnici ta naš veliki sin - Ivan Cankar. Star tedaj ne več ko 42 let. V času svojega življenja je večini veljal za čustveno neuravnovešenega in pijanega človeka, komaj razumljivega modernega umetnika in drznega skrunitelja naroda svetinj, torej za nekaj podobnega kot nekdaj pritlikavim sodobnikom veliki Prešeren. Ko pa je ob zori jugoslovenske države ležal, zasut z belimi krizantemami, v ljubljanski narodnem domu, je politično prebujajoči se narod prvič zaslutil, da je s Cankarjem izgubil nedosežnega mojstra svoje besede, in tudi spoznal, da je bila pisateljeva pravična jeza vselej samc poseben izraz njegove globoke ljubezni do domovine.

SLAVA CANKARJEVEMU SPOMINU !

Ur.

NAŠ ZADNJI IZLET ***

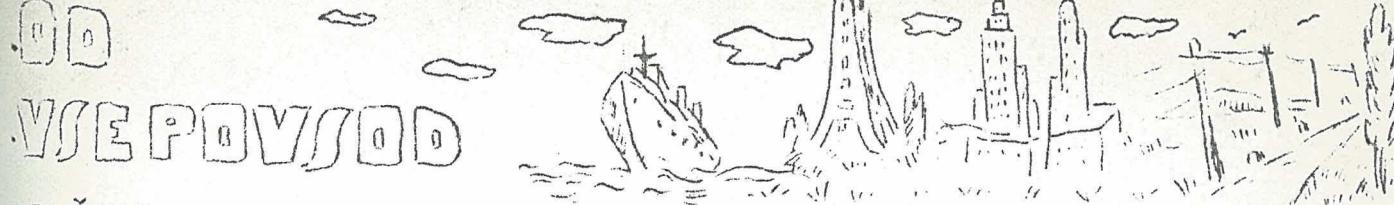
SKM je svojim članom spet pripravil prijeten dan. V prejšnji številki "Vestnika" je objavil vabilo na izlet velikonočnega ponedeljka. Res smo ta dan (dne 7. aprila) odšlih kih 15 milj iz mesta proti Plenty ter v prosti naravi na Pungerčarjevi farmi preživeli dan. Rojakov se je javilo za dva avtobusa, nepričakovano veliko pa je bilo število avtomobilov. Velikonočni ponedeljek je bil Slovencem že od nekdaj tradicionalni dan. Moramo reči, da je tudi ta naš izlet uspel nad vse pričakovanje.

V krasnem vremenu velikonočnega ponedeljka je dolinica za Pungerčarjevo domačijo vela kakor mravljišče. Niso nas motili tujci, kakor bi nas na kaki znani izletni točki. Bili smo res sami in smo se dobra naužili pristnega slovenskega veselja. Družinice in prijatelji so posredli po skupinah, člani odbora in pomočniki pa so skrbeli za "ledenico" s pihačo in pričeli na ražnju vrteti prašička. Harmonika je donela in se kosala s petjem Werglesov Tonček pa je organiziral mlado in staro k prijetnim igram, ki jih ni bilo ne konca ne kraja: gnilo jajce, zidanost, brusenje škarjic... vse je prišlo na vrsto in smeha je bilo dovolj. Ko smo sneli prašička s kola, nam je bilo samo žal, da nismo dali treh vrteli na ražnju. Bilo je več ljudi, kot jih je Klub pričakoval.

Med drugo in tretjo uro se je začela dolinica prazniti. Izletniki smo se premaknili proti bližnji dvoranici, kjer se je začel ples. Pete so udarjale, vriskanje in harmonika se je prijetno razlegala po hosti. Kakor doma na podu ob kmečki veselici... P. Bazilij je v sobi poleg dvorane kazal filme o avstralskih Slovencih, da jih je lahko videl vsak po želji.

Hvaležni smo Slovenskemu klubu, ki nam je pripravil tako lepo uspeli izlet. Bilo je res prijetno domače, to pa je vse, kar si želimo na naših izletih. Le še več takih dni, ki naj nas družijo v eno, složno družino pod južnim soncem!

Zadovoljni izletnik.

VSE POVSOD

- * PO ŠESTIH TEHNIK RAK PRIMIGUJ. Njepričakovani učinek serumu iz konjske krvi...
Dva jugoslovanska zdravnika, Dr Radivoje Popovič iz Vrbasa ter Dr Ozren Džigurski iz Ljubljane. Seda sta pričela uporabljati novo metodo zdravljenja raka na obrazu in na ustnicah. S temih metodah zdaj razpravlja Srbsko zdravniško društvo, obenem pa je bila ta metoda odkrivljena in toplo sprejetja že na Mednarodnem kongresu stomatologov v Rimu. Prvi uspehi te metode so že pokazali dobre rezultate in pričakovati je, da se bo delo na tem polju še ispopolnilo. Mnogi na raku oboleni pacienti so po šestih tednih popolnoma zdravi zapustili bolniške postelje.
- * Novi metod za zdravljenje raka s serumom, ki ga pridobivamo iz konjske krvi, izzove v rakaštu obolenim Slovencu nastanek protitelesa, obrambnih teles, s katerimi se organizem brani pred napadi klic. Čeprav zdravniki še niso našli prvega povzročitelja raka, vendar se najdi, da sta ta dva jugoslovanska zdravnika napravila velik korak naprej v borbi proti tej zavrnitni bolezni.
- * Pred 50 leti je ugledal luč sveta roman "Pod svobodnim soncem". Kot zgodovinsko, obenem leposlovno delo, ki nam riše eno izmed epoh slovenske zgodovine, je steklo izpod peresa sedaj že ostarelega, 87 let starega pisatelja F. Finžgarja. Ostareli pisatelj sedaj biva v s motni vili na Mirju pri Ljubljani in ne kaže več pisateljske vneme, saj je bil v II. svetovnem vojni vsled bombnega napada močno poškočovan. Vzrok neaktivnosti pa je brez dvoma tudi v okolju obdajajočega režima, s katerim pisatelj noči imeti nič skupnega. Ta naš pisatelj je izdal še mnogo drugih dobrih leposlovnih del, nad katerimi smo lahko Slovenci ponosni.
- * WASHINGTON : sodna komisija ameriškega doma je zavrnila predlog predsednika Eisenhowera, naj bi 25000 madžarskih beguncem dovolili stalno naselitev v ZDA.
- * Zvezni izvršni svet FIRJ je izdal uredbu, po kateri je dovoljeno uvažanje avtomobilov, ki jih imajo v lasti z nad 2000 kubičnih centimetrov za privatnike. Te avtomobile lahko uvozijo kot vojne iz tujine ali pa, če so jih kupili v tujini z lastnimi prihrenki.
- * Umrla je atentatorka na Lenina; Po nepotrjenih vesteh je te dni v enem izmed sovjetskih zaporov umrla Funi Kaplan, ki je 30. avgusta 1918 streljala z revolverjem na Lenina. Atentat je bil organiziran po takojimenovanih eserjih. Atentatorka je streljala na Lenina, ko je stopal skozi vrata neke tovarne, kjer je govoril na nekem delovskem zborovanju. Sel je proti svojem avtomobilu, za katerim se je skrivala Kaplanova. Ko se je Lenin približal, je večkrat zaporedoma ustrelila proti njemu. Dve zastreljeni krogli sta ga zadeli. Atentatorko so prijeli in jo pozneje obsodili na dosmrtno ječo. Atentat je uspel le delom, ker je Lenin po dolgotrajnem okrevanju ozdravel.
- * V Hirschbergu so pred kratkim razstavljali nov železniški voz, ki tehta nič manj kot 110 ton. Nosilnost voza znaša 220 ton. Voz ima 20 osi in so ga delali nič manj kakor dve leti.
- * 3.000 km s helikopterjem: Ta dolžina je bila doslej najdaljša pot, ki jo je helikopter opravil, in sicer iz Sydneysa na skrajni severni konec zahodnega dela Avstralije. Posadka je iz helikopterja snemala teren za izdelavo zemljevide, gorivo pa je helikopter dobival iz letel iz zraka.
- * Meštrovičev "Vir Življenja" v Drnišu. Ugledni jugoslovanski kiper Ivan Meštrovič, ki živi v ZDA, je daroval svojem rojstnem kraju drnišu v Dalmaciji alegorijski granitni spomenik, ki ga je izdelal kot študent na Dunaju.
- * Prvo domačo lokomotivo so izdelali v Jugoslaviji. V Niški tovarni "Crveni krst" so izdelali prvo menevrsko Diesel lokomotivo v zmogljivosti 45 KS. Tukajne lokomotive bodo odslej v tej tovarni izdelovali serijsko. Prihodnje leto, pa menijo, da bodo pričeli s serijsko izdelavo jučjih lokomotiv z zmogljivostjo 400 KS za potrebe železnice.
- * Zadnja poštna kočija je ob koncu minulega leta šla v muzej v Švicariji. To kočijo je imelo mesto St. Gallen bolj zračni tradicije in turistov, kot pa zaradi potrebe. Zdaj so jo zamenjali s poštnim avtom.
- * Sto prehicer tržaškega gledališča SNG iz Trsta je z uprizoritvijo Čehovljeve "Utve" slilo stoto prehicer dvanajstletnem delovanju onkraj moja matične domovine. Kljub temu, da je to gledališče prežeto z idejami, ki so prišle iz Ljubljane, je vendarle opravilo koristno poslanstvo med rojaki, ki žive pod pritiskom razzarodenja v Italiji.
- * France Bevk se je predstavil z novo knjigo "Črni brati" in nas z njo vodi v dobo črnega terorja, ki je vladal nad primorskimi Slovenci celih 30 let. V knjigi nam pisatelj riše družbo dijakov, ki se zaveda slovenske pripadnosti in zato naskriva, vodi boj z Italijani, Skupinica, med seboj povezana v organizacijo "Črni bratje" tajno skrbi za širjenje spodbudljivih letakov itd... S tem vzbuja med fašisti precejšnjo zaskrbljenost in s tem z dneva v dan opozarja, da slovensko ljudstvo kljub terorju ne spi. Zgodbi je zajeta iz resničnega okolja in se godi ob bregovih Soče pri Gorici, kjer so imeli junaki svoja temna skrivališča. Bevku je uspelo, da je povest spisal lepo, obenem dovolj napeto, da se bore k kor dedektivka. Obenem je to delo, ki izpričuje borbo našega primorskega življa proti okupatorjem Italijancem.

- * Kvalifikacijska tekma za svetovno prvenstvo v nogometu med Sovj.Zvezo ter Poljsko je končala z zmago Sovj.Zveze z rezultatom 2:1.
- * Zmaga slovenskih košarkašev:"Olimpija"iz Ljubljane je osvojila naslov državnega prvaka v zvezni košarkarski ligi za leto 1957.
- * Mladi atlet LEŠEK,član KLADIVARJA iz Celja,je v Sofiji ob palici preskočil 4.30 m in se s tem uvrstil na 6 mesto v Evropi.
- * Za svetovno prvenstvo v nogometu sta igrali reprezentanci Kitajske in Indonezije v Pekingu;znagala je Kitajska z rezultatom 4:3.
- * Slovenski tekač čez ovire,Stanko Larger,katerega se spominjamo še iz Olimpijade v Melbournu,se je plasiral na prvo mesto v Jugoslaviji.Rezultat čez ovira na 110 m je pretokel v 14.2,na 100 m pa v 10 minut in 5 sekund.
- * Prvostenstvena tekma za kvalifikacijo svetovnega prvaka v nogometu med Costarica in Hohico se je zavrnjala z neodločnim rezultatom 1:1.Tekma med Argentino in Bolivijo pa se je končala z zmago Argentine : 4:0,(1:0).
- * Dvajsetletna Kitajka Cen Fen Jung je v Pekingu skočila v višino 175 cm in s tem izboljšala svoj projenji rekord za 1 cm.
- * Mednarodni košarkarski turnir v Beogradu:Končna lestvica je naslednja: 1.Č S R,2.Polska,3.Bulgarija,4.Jugoslavija,5.Francija,6.Madžarska.
- * Plavalna tekma: Anglija - Zahod.Nemčija:Zmagala je Anglija z rezultatom 102 - 84.
- * Nogomet: Za svetovno nogometno prvenstvo sta igrali moštva Kanada - ZDA z rezultatom 5:1.
- * Jugoslavija svetovni prvak v kegljanju:Lestvica je naslednja: 1.Jugoslavija,2.Madžarska,3.Vsh.Nemčija,4.Č S R,5.Avstrija,6.Romunija,7.Zapad.Nemčija,8.Francija,9.Švica.
- * Meddržavni dvobojo v atletiki:Dvobojevali sta se Jugoslavija - Avstrija z končnim rezultatom 42.6 ; 42.8.
- * V Rio de Janciru je dosegel brazilski plavalec Kely Dos Santos nov rekord Brazilius in obenom Juž.Amerike na plavanju na 400 m prosti z rezultatom 4.36.6.
- * V kvalifikacijski tekmi za svetovno prvenstvo v nogometu je Jugoslavija premagala Romunijo z rezultatom 3:1.
- * Olimpijski zmagovalec v plavanju na 100 m,Avstralec John Henricks,ki je gostoval v Stockholm,je tamkaj preplaval 100 m v času 55.0.Poleg tega pa je še zmagal na 50 m na prosti.
- * Jugoslovenska nogometna reprezentanca,katera se je uvrstila v finale,ki se bo za svetovno prvenstvo odigral na Švedskem v tem letu,se je za to tekmo pričela resno pripravljati.Sred januarja so se nogometniki zbrali na Pokljuki na Gorenjskem,kjer so pričeli trenirat.Tokrat ne v smučarskih skokih,kot bi pričakovali,saj je Pokljuka smučarsko tekmovanje.Še.Tam se bodo nogometniki smučali ter zbirali kondicije ter trenirali,da bodo tako najbolje prilagojeni klimi in okolju,kakršno jih čaka na Švedskem.Tudi zaključni trening bo v Ljubljani - je izjavil zvezni trener g.Tirmannič.
- * V nogometni kvalifikacijski tekmi za svetovno prvenstvo v Bukarešti je Jugoslavija igrala z Romunijo z rezultatom 1:1 (0:0).
- * V jesenskem prvenstvu Zvezne lige v nogometu,ki se je v Jugoslaviji končala DECEMBERA 1957,je lestvica naslednja:

RADNIČKI	13	8	2	3	-	36:17	18	točk.
DINAMO	13	8	1	4	-	25:21	17	"
PARTIZAN	13	6	4	3	-	23:19	16	"
VARDAR	13	6	3	4	-	16:19	15	"
HAJDUK	13	6	2	5	-	25:19	14	"
Crv.ZVEZDA	13	4	5	4	-	17:19	13	"
VOJVODINA	13	5	2	6	-	23:22	12	"
ŽELEZNIČAR	13	5	2	6	-	26:26	12	"
BUDUĆNOST	13	4	4	5	-	13:17	12	"
VELEŽ	13	5	1	7	-	19:13	11	"
ŠPARTAK	13	5	1	7	-	18:21	11	"
SPLIT	13	5	1	7	-	17:20	11	"
BEOGRAD	13	3	4	6	-	15:21	10	"
ZAGREB	13	3	4	6	-	16:26	10	"

Poleg športnega odseka,nanovo uveljavljenega v SKM,imamo v Viktoriji še športni klub "j.u.s.t.",v katerem je včlanjeno mnogo Slovencev.

V lanskem letu je ta športni klub že kar lepe uspehe,saj je v trajno last osvojil SAN -CAP.Ta klub je bil tri leta zaporedoma prvak v nogometu,kot se tu pravi v sokeru,in je,lahko rečemo,dostojno zastopal Slovence ter obenem Jugoslovane - ker je pre malo slovenskih igračev so se združili z Hrvati ter Srbi -,letos pa je,žal, klonil proti italijanskemu klubu

JUVENTUS z rezultatom 1:0 v prid italijanskega kluba.

Letos - kot pravijo - bodo igrali po najnovejšem sistemu,tako da bodo končni štirje finalisti igrali finale za prvo,drugo ter nadaljnja mesta.V tej sezoni se nam obetajo lope tekme,od katerih upamo in si obetamo dobrih rezultatov za naš klub-menijo predstavnik JUST-a.

Športnega obveščevalca gg.Franja Goleca naprošamo,da nam pošlje svoj poln naslov,kajti le tako bomo lahko v bodoče skupno,sporazumno sodelovali ter koordinirali delo na športnem področju ter v VESTNIKOVİ rubriki "Športni dogodki".

Kuhinja

KOSILO:

Cvetačna juha, obložena telečna ledvična pečenka, brstični ohrov v soleti, čokoladni kruh, kutinov kompot.

CVETAČNA JUHA: 1 cvetača, 1 koren, korenina petersilja, 2 krompirja, 4 dkg masti, pest riže, sol, žlica paradiž, mezge, zelen petersilj.

Cvetačo razdelimo na cvete, koren in petersilj zrežemo na rezance, prav tako lepše zelene liste, ki se drže cvetače. Vse skupaj skuhamo v malo slanem kropu. Kuhano protlačimo, dodamo nariben krompir, ki juho zgosti, nato še mast in post oprtega riže. Ob koncu kuhanja po potrebi do solimo in dodamo paradižnik ter sesekljjan zelen petršilj. Po želji tudi popramo in ventuelno zboljšamo z žlico smetane ali z malo mleka.

TELEČJA LEDVIČNA PIČENKA: 1/2 telečje ledvične pečenke, 5 dkg maščobe, malo vode, sol, kozarec smetane, 2 dkg pšenične moke, 1 lt. konzervir. graha, prav toliko konz. stročnega fižola, na rezance ali v kocke trezano kuhanje korenje, sol, 2 dkg sur. masla, sesekljjan zelen petršilj.

Iz mesa izločimo kosti, ga zvijemo in povežemo z nitjo, denemo ga v pekač in polijemo ga z vročo mastjo. Meso naj dobi hitro lepo in zepečeno barvo; nato mu prlijemo malo vroče vode ter solimo. Pečemo še nadalje ter meso močimo z nabranim sokom. Pečeno meso vzamemo iz pekača in ga postavimo na toplo. Ostali sok zmešamo v majhni količini vode, razvrkljamo moko in to povremo. Preden damo omako na mizo, ji dodamo smetano, ki pa ne sne povreti. Grah in fižol povremo v vodi, nato zabelimo vsakega posebej z maslom. Posebej dušimo še korenje, lahko pa ga tudi skuhamo v slanem kropu. Serviramo na ovalnjem pladnju, lahko pa napravimo za to testeno košarico. Sok ponudimo posebej.

ČOKOLADNI KRÜH: 2 jajci, za dve jajci presejane moke, prav toliko margarine, sladkorja in naribane čokolad; za težo enega jajca narezanih mandeljev in rozin ter pol zavitka pocilnega praška.

Margerino dobro umešamo z obema jajcema in občjemu postopoma dodajamo ostale snovi. Nazadnje primešamo moko s pec. praškom. Testo denem v promaščen, s moko potrošen model. Pečemo približno 1 ure. Pečnik mora precej ugreti, da se testo lepo dvigne. Pecivo zvrnemo na desko, ki jo prej v ta namen potrosimo s sladkorjem, da se ne prime. Ohlajeno poljubno zrežemo. Napravimo dan pred serviranjem.

KUTINOV KOMPOT: Olupljene kutine zrežemo v krhlje in jih denemo v oslajeno vodo, ki mora vreti. Vreti mora počasi, da se krhlji ne razkuhajo, med kuhanjem jih odišavimo z limonino lupinico. Skuhanc dan pred serviranjem. Brstični ohrov skuhamo ter ga po želji sesekljjanega ali nesesekljjanega mrzlega začinimo ter takoj tudi serviramo.

Mira-

KAKO RAVNJAMO Z MAKITOM

Vse je treba lepo negovati in to velja tudi za nakit. Na prstanih, verižicah, zaponkah in zapuštnicah se nabira prah, ki ga vsak dan stepete iz oblek, zraven pa še različni izločki iz kože. Zato bo prav, če si boste kdaj vzeli četrt ure časa, da očistite svoj nakit, bo vedno kot nov.

Zlate okraske, ki jih stalno nosite, umijte po enkrat na teden v milnici, potem jih opaknite v čisti vodi in otrite s frotirkom.

Vdelanih dragih kamnov ne smete drgniti s ščetko, ker se bodo sicer zrahljali in jih boste izgubile. Pripravite mlačno salmiakovo raztopino, potopite vanjo tak nakit in ga potem posušite na zraku.

Briljanti se bodo spet lepo svetili, če jih boste za trenutek potopili v Špirit, poprej pa jih je treba s suho ščetko previdno očistiti. Kdaj pa kdaj skrbno preglejte, ali niso popustili okovi, ki držijo drage kamne.

Napol plemeniti kamni so občutljivejši kot pa plemeniti. Zlasti morate paziti na opal, da se ne začne motno svetiti v vseh barvah, kar je posledica vode. Tudi ametist je zelo občutljiv za vročino in sončno svetljavo. V vročini postane svetlorjav in se spremeni v citrin. Turkiz ne prenese niti mila, niti maščobe, zato si s takim prstanom na prstu ne umivajte rok in tudi ne drgnite kože s krema, sicer bo postal rumenkast ali pa belo lisast.

Bisere po možnosti večkrat odrgnite s koščkom flanele. K vsemu temu sodi tudi primeren prostor, kjer hranite svoj nakit. Lope škatle so znotraj često obložene z velurnim usnjem, ki vsebuje kisline, te pa škodujejo takim kamnom, kakor plemenitim kovinom. Najbolje je, če si sami izdelate škatlico, ki jo znotraj obložite s svilenim žemcem, ali pa vsak košček nakita hranite v tisti škatlici, kakor ste ga dobili pri dragnilju.

Ida-

Z A B I S T R E G L A V I C E I N Z A D O B R O V O L J O

ALI VESTE ...

1. Kje je največja razlika med dnevno in nočno temperaturo?
2. Kje je največ deževnih dni na leto?
3. Kje pada največ snoga?
4. Kje je najbolj sončen kraj na svetu?
5. Kje slišimo največ grmenja na svetu?

ODGOVORI NA Vprašanja iz prejšnje ŠTEVILKE:

1. Najvišje ležeča prestolnica v Evropi je Andorra, glavno mesto istoimenske republike v Pirenejih.
2. Rim leži na sedmih gričih in ti so: Palatinus, Capitolineus, Quirinalis, Caelius, Aventinus, Viminalis in Esquilinus.
3. Majveč mest v ZDA se imenuje po Benjaminu Franklinu, izumitelju strelovoda. Njegovo ime nosi kar 33 mest.
4. V eni minutu utripne srce pri zdravem odraslem človeku 70-80 krat, pri otrocih in starih ljudeh pa manjkrat.
5. Thein je alkaloid, ki je v pravem čaju, kofein pa je v pravi kovi; v resnici je to isti alkaloid, le da ima dve različni imeni. Med theinom in kofeinom ni torej nobene razlike.
6. Edini dve tekoči prvini, kar jih poznamo, sta brom in živo srebro.
7. Hemoglobin je rdeča snov, ki je v naši krvi in ki veže nase kisik, da ga kri lahko potem raznaša po vsem telesu in oddaja živim celicam, ki ga potrebujejo.
8. Pemikan je pogacha, narejena iz zmletega, posušenega mesa, rib, maščobe in sladkorja pa rozin. Pemikan je znano hranivo polarnih raziskovalcev.
9. Razlika med agitacijo, propagando in reklamo je v tem, da agitiramo za nekoga, propagiramo ideje, z reklamo pa priporočamo neko blago.
10. Dardanele so se v srednjem veku imenovali Lelespont.
11. Burnus je zgornje oblačilo pri severnoafriških Mohamedancih in je običajno bele barve.
12. Pingvini živijo v polarnih predelih okrog Južnega tečaja.

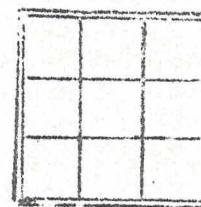

Sreč vam kar dobro bije, mislim pa, da bo bolje, če počakava še doktorja, kar sem tudi jaz le pacient...!

TOKRAT PA NE BO KRIŽANKA.....

Nemesto križanke 3 v eno celoto vezane nagradne reševalnice:

1. Seštevaj, prištevaj ali kakorkoli računsko operiraj iz 8 osmic moraš napraviti zaključni račun s 1.000.
2. Z dvema črkama zapiši "vipavec" v vipavskih narečju.
3. Naslednje kvadrate v kvadratnici izpopolni tako, da se ti ob konicah vodoravno, v diagonalah in navpično pokaže število "15", pri tem pa smeš enkratno uporabljati vsako številko od 1 do 9.

Kdor bo rešil vse 3 reševalnice in nam jih poslal najkasneje do 5. maj na Uredništvo, bo prejel nagrado 1 sloven. leposlovne kmjige.

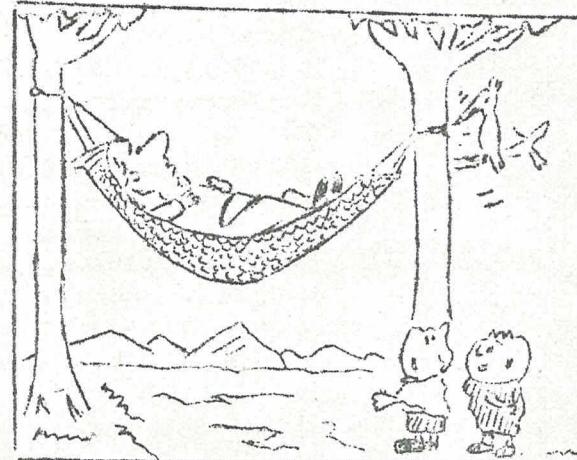
REŠITEV KRIŽANKE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

K	A	N	T	T	A	/	S	E	S	T	A	V
A	R	/	R	E	S	P	E	K	/	G	/	E
T	I	/	S	C	I	M	/	O	D	R	O	E
E	J	/	A	M	A	N	D	M	A	/	E	N
T	A	T	R	A	Z	A	R	I	S	T	I	D
E	H	O	D	N	O	S	E	N	T	I	M	A
R	E	P	A	Z	H	I	D	A	L	G	O	/
/	P	I	S	K	O	T	T	/	I	R	S	K
N	I	L	/	A	L	E	M	A	N	/	U	K
A	K	T	O	R	I	E	N	K	V	A	S	I

DOMISLICE

Humor je sladkor življenja. Le koliko saharina je v prodaji! -(Trilussa)
Izvirnost je nezavedno posnemanje. - (G. Pollard)

Sonce je prijatelj, ki ga spomladi čast poleti se ga izogibamo, v jeseni ga obozemimo, pozimi pa ga objokujemo. -(J. Normand)
Samota je edino ogledalo, v katerem človek opazi, da je grd in zoprno. -(P. Veron)
Samostalnik "zemlja" je ženskega spola, ker nihče ne ve natančno za njena leta. - (Gandolin)

Če bo še naprej vse tako vredu, stavim, da se bo cirkus pričel najkasneje v nekaj minutah.

KVOJJI K KVOJJIM

TISKOVIE
vsoh vrst

Važili:
TELEFONE GLAVE
ZA PISMA
Vizitke
KUVERTE

Vse po
ZNAČAJIH
... CIMA !

Naslov dobite
pri Upravi SKM

Tel.: FY2861

PRIPOROČIM SE
z zagotovilom
da bo vse točno
po naročilu
IZDELNO

CIME ZMERNE

Slikar

28, North St.,
Nth. LONDON

Izvršujem vse
vrste FOTOGRAF-
SKIH del.

Ob slavnostih in
sploh po želji
pridem na DOM

JAMČII
za Solidno izde-
livo.

po veči želji bo
opravljeno delo in
CIME bodo ZMERNE

ROJAKI, obiščite me
ali me kličite na
DOM

K
R
O
Š
E
S
T

S
A
L
O
N

A. Matulaj

64, Spencley St. CLIFTON HILL Tel.: JW3678

Izdelujemo po modi PLAŠČE in OBLEKE vseh vrst.
Posebno se priporočamo za POROČNE OBLEKE. V zalogi
imamo bogato izbiro perila in čevljev...

CIME SO PRI NAS ZMERNE

OBİŞCITE NAS

J. KOROŠEC & M. LAUKO

K & L. PAINTING CO.

78, Porter Rd. - WEST MIDDLEBERG

je registrirano podjetje in prevzema mala in velika dela.
Obešamo tudi preproge. EISO vam pobarvamo odzunaj in
odznotraj. DELO bo solidno opravljeno....

CIME ZMERNE Pokličite telef.: JL3508

M A R R Pri nas lahko v slovenščini obrazložite kakšne vrste
pričesko želite. TRAJNO KODRINJE LAS z najmodernejšimi
sredstvi.....

Rat "Phill Ann" Beauty Salon

165, Sydney Rd. COBURG Tel.: FM2288

K nam Vas iz CYTY pripeljejo tramvaji štev. 19, 20 ali
21 - tramvajska postaja štev. 34. Tu istopite pa
ste pri nas! STROKOVNI HANGETI BREZPLAČNI!

MILK BAR
SELF SERVICE

Rojaki v OKOLICI

FASCOE VALE

BROADMEADOWS

STRATHMORE hitro boste postreženi z dobrim, našim
domaćim blagom in z ugodnimi cenami samo pri

A KOZOLE

Tel.: FY9470

65, Wheatshoaf Rd. GLENROY

obiščite nas!

JOHN HOJNÍK

CONTINENTAL SMALL GOODS

Tel.: JW6656

213, St. George's Rd. FITZROY

Prodimo vam salame, hronovke, Šunkarice, kuhano gnjat,
kranjske klobase in druge specialitete: strassburg,
garlic, leberwurst, itd

obiščite nas

SVOJIK SVOJIM

397 - 399, Rathdown St
CARLTON Tel.: FJ3483

John's

CONTINENTAL
SMALL GOODS

A R
Ponovno obvez=
ščam vse znance
in prijatelje,
da sem odpril
MESNO TRGOVINO ter
KLOPSARIJO

Odslej boste pri meni
dobili vse vrste
SVEŽEGA in PREKAJE=
NEGA MESA po našem
domačem okusu.

POSTRIŽBA HITRA

CENE KONKURENČNE!

MOKA
CAKE SHOP

364, Chapel St.
SOUTH YARRA

Telef.: BJ6355

Pri nas lahko naba=
vite TORTE in SLA=
ČICE vseh vrst.

Posebno se priporo=čamo ob priliki
POROK, Rojstnih dnevov in IMENDANOV

*
Obišcite nas in
prepričali se boste
o odlični, domači
KVALITETI ter
zmernih CENAH !

SVOJI K SVOJIM !

Vsakovrstna urarska popravila, opravljena v NAJKRAJ=
ŠEM ČASU in NAJPRECIZNEJŠE samo
pri

U
R
A
R

FRANK DIME TZ

153, Essex St. - PASCOE VALE

Pri popravilih Vam nudimo ŠEST MESECEV GARANCIJE
BOGATA IZBIRA UR PO ZNIŽANI CENI

E
l
i
t
d

KROJAŠKI SALON ZA DAME IN GOSPODE

J. BROWN

55, Brunswick St. FITZROY - Telef.: JA4758

Se priporočamo za vsa KROJAŠKA DELA za dame in
gospod e!

IZDELAVA SOLIDNA - CENE ZMERNE !

BRONW'S CORNER

Sydney Rd. COBURG

Vam nudi DOBRO PIVO in VSAKOVRSNE PIJAČE

Pivo je enako tistem, ki ga dobite na zabavah SKM,
ker Brown's Corner Hotel dobavlja pijačo za slovene=skie prireditve. Naročila vozimo BREZPLAČNO na dom.

H
O
T
E
L

Naši telefonski štev. sta: FL1177 ali FL5547

ROJAKI, če kupujete ali prodajate svojo hišo ali trgovino
potem se obrnite na edinstveno podjetje

Property Auctions Pty. Ltd.

26, Smith St. COLLINGWOOD, N.5 - blizu Victoria Parade

Telef.: JA4556., po urah: JW7768

KJER BOSTE V DOMAČEM JEZIKU OBČEVALI, KJER SO STROKOVNI
NASVETI BREZPLAČNI, KJER BOSTE NAŠLI LJUDI, KAKRŠNE ŽELITE
Naše podjetje se obvezuje, da bo prispevalo od vsake kupne
pogodbe £ 15.0.0., ki jo bosklenilo s SLOVENCEM kot svoj
prispevek za gradnjo SLOVENSKEGA DOMA Obišcite NAS !

UMETNIŠKO IZDELANE OLJNATE SLIKE Vam nudim po dogovorni
ceni. Morda se zanimate za naslednji slike:

54 x 74 slika Bleda
30 x 50 slika Bohinja

L. PIRNAT

Telef.: WA5101

Izdelam Vam tudi druge slike, SLIKO DOMAČEGA KRAJA....
po Vaši želji in po dogovorni CENI !